

РІШЕННЯ

щодо присудження наукового ступеня доктора наук

Спеціалізована вчена рада з присудження наукового ступеня доктора наук Д 14.052.03 Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України прийняла рішення про присудження наукового ступеня доктора наук з державного управління Кучменку Віталію Олександровичу на підставі прилюдного захисту докторської дисертації «Євроінтеграційні імперативи трансформації державного управління антитерористичною безпекою України» у вигляді дисертації (на правах рукопису) за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку

27 грудня 2025 року, протокол № 14

Кучменко Віталій Олександрович, 1981 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2004 році Житомирський державний технологічний університет за спеціальністю «Економіка підприємства».

Наукові ступені і вчені звання:

кандидат економічних наук з 2019 року;

доцент з 2021 року.

У 2025 році закінчив докторантуру в Державному університеті «Житомирська політехніка».

Працює доцентом кафедри національної безпеки, публічного управління та адміністрування з виконанням обов'язків завідувача центру сертифікації, атестації та освітніх інновацій Державного університету «Житомирська політехніка» з 2024 року до теперішнього часу.

Докторська дисертація виконана в Державному університеті «Житомирська політехніка».

Науковий консультант — Грицишен Дмитрій Олександрович, доктор наук з державного управління, доктор економічних наук, професор.

Рекомендовано до захисту 30 жовтня 2025 року.

Здобувач має 44 наукових публікацій за темою дисертації, з них 2 розділи у колективних монографіях, 8 статей у наукових періодичних виданнях, що включено до наукометричної бази даних Scopus та Web of Science; 21 стаття у наукових фахових виданнях України, 10 матеріалів та тез конференцій.

Опоненти:

Кравчук Олег Вікторович, доктор наук з державного управління (25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку), професор (кафедри кримінального права та процесу), Хмельницький науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС, заступник директора, дав позитивний відгук із зауваженнями:

1. В тему дисертації в якості об'єкту державного управління винесено антитерористичну безпеку. Автору доречно було б пояснити, що він розуміє під цим поняттям та визначати роль і місце антитерористичної безпеки в національній та державній безпеці.

2. В п.1.1 автор здійснює аналіз публікаційної активності з проблем державного управління антитерористичною безпекою України, який можливо більш доречно виглядав у якості аргументації актуальності обраної теми у іншому пункті. Крім того, в процесі цього аналізу автором не доцільно перенесено акцент з «державного управління антитерористичною діяльністю» на «боротьбу з тероризмом».

3. Автором досить ґрунтовно та детально опрацьовано теорії тероризму як підґрунтя трансформації державного управління антитерористичною безпекою. Водночас, матеріал присвячений розгляду цього питання набув би більшої наукової вагомості за умов чітко сформованих висновків щодо впливу розвитку цих теорій на державного управління антитерористичною безпекою.

4. Значним науковим внеском автора слід вважати глибинне та надзвичайно деталізоване (59 сторінок тексту) опрацювання структури системи державного управління антитерористичною безпекою країн-членів Європейського Союзу. Втім, отриманий науковий приріст набув би більш вагомого звучання завдяки чітко сформованим висновкам щодо переваг таких систем у якості прикладу для України.

5. В роботі автором розвинуто правовий механізм державного управління антитерористичною безпекою України в умовах євроінтеграції. Уява про нього була б більш виразна за умов його схематичної формалізації.

Малишев Костянтин Вікторович, доктор наук з державного управління (25.00.05 – державне управління в сфері державної безпеки та охорони громадського порядку), Чернівецьке управління Департаменту внутрішньої безпеки Національної поліції України, начальник, дав позитивний відгук із зауваженнями:

1. Центральними позиціями дисертаційної роботи автором визначено державне управління антитерористичною діяльністю та європейські імперативи трансформації останнього. В контексті цього, автору варто б було надати тлумачення як поняття «державне управління антитерористичною діяльністю», так і поняття «європейські імперативи», оскільки вірно ідентифікована термінологія формує науково обґрунтований тезаурус будь-якої науки, що є її основою.

2. Пункт 1.2 «Типологія тероризму як загрози національної безпеки» дисертаційної роботи перенасичений цитуванням, якого можна було б уникнути за авторського опрацювання тексту.

3. Досить важливим та суттєвим вбачається розгляд автором інституційного механізму державного управління антитерористичною безпекою України в умовах євроінтеграції та пропозиції щодо його удосконалення. Втім, вбачається за необхідне опрацювання розширеної структури такого механізму в Україні з чіткою вказівкою всіх його суб'єктів.

4. На сьогодні Україна завершили етап скринінгу законодавства на предмет відповідності праву ЄС. З тексту дисертації не зовсім зрозуміло яким чином його результати вплинули на правовий механізм державного управління антитерористичною безпекою України в умовах євроінтеграції.

5. Значну увагу в дисертаційній роботі привертає сформований автором потужний Комплексний міжнародно-правовий механізм державного управління антитерористичною безпекою в умовах євроінтеграційних процесів. Втім, його суб'єктний склад відрізняється від описаного раніше суб'єктного складу інституційного механізму державного управління антитерористичною безпекою України, що потребує додаткового пояснення.

Помаза-Пономаренко Аліна Леонідівна, доктор наук з державного управління (25.00.05 – державне управління в сфері державної безпеки та охорони громадського порядку), професор (за спеціальністю D4 Публічне управління та адміністрування), Національний університет цивільного захисту України, завідувач науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту навчально-наукового інституту цивільного захисту, дала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Розділ 1 автор розпочинає розглядом публікаційної активності з проблем державної політики протидії тероризму, який присвячує цілий однойменний пункт, що обіймає 19 сторінок; втім, вбачається зайвим виокремлення цього матеріалу у окремий пункт.

2. Подекуди автор удається до значних фрагментів цитування, як , наприклад, у п.1.2 «Типологія тероризму як загрози національної безпеки», коли наводить типологію, сформовану вченим Алексом Шмідом, яка, до речі, супроводжується досить змістовною формалізацією у вигляді малюнку 1.9 «Класифікація тероризму за Алексом Шмідом».

3. На рис. 2.2 «Структура вертикальних та горизонтальних зв'язків в системі управління кризами в ЄС» автор, при формалізації такої структури, обрав на інцидент кібератаку, уникнувши всіх інших видів терористичної небезпеки.

4. В п. 3.1 «Оцінка стану антитерористичної безпеки Україні та країнах світу на основі глобального індексу тероризму» автор проводить досить вагоме однойменне статистичне дослідження. Водночас, здійснених до пункту висновках не вистачає підсумків щодо міжнародних тенденцій, що стали б випереджувально-запобіжними для України.

5. В п.4.1 «Оцінка антитерористичної безпеки країн-членів Європейського Союзу» на рис. 4.2 «Кількість загиблих внаслідок терористичних атак у Європейському Союзі з 2010 по 2023 рік» автор у коментарях до цього малюнку зазначає: «Дана статистика є жахливою, адже за даний період загинуло 534 особи у мирних країнах у відносно мирний час для Західної Європи. Найбільша кількість загиблих була у 2015 році – 151 особа та 2016 році – 142 особи. У 2011 році – 79 осіб, а у 2017 – 68 осіб.». На нашу думку слід уникати таких емоційних епітетів в дисертаційній роботі, ще й на тлі величезних втрат України впродовж військового вторгнення на нашу землю.

На докторську дисертацію та реферат надійшли відгуки:

1. Чорноморський національний університет імені Петра Могили, за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри обліку і аудиту Людмили АНТОНОВОЇ. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– в рефераті надто великий обсяг тексту (2 сторінки) надано під презентацію результатів бібліометричного аналізу, що є не доречним.

2. Чернігівський інститут інформації, бізнесу і права ЗВО «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая», за підписом доктора наук з державного управління, ректора Тетяни ШЕСТАКОВСЬКОЇ. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– цікавою та розгалуженою вбачається авторська презентація сучасного тероризму. Втім, чи не варто було виокремити в цій класифікації ознаку методи здійснення тероризму?

3. Національний університет «Львівська політехніка», за підписом доктора наук з державного управління, професора Мирослава КРИШТАНОВИЧА. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– автор досить детально писав всі групи теорій розвитку тероризму, але не надав пояснення за групами комплексної типології сучасного тероризму, що було більш цікаво та інформативно з огляду на пріоритетність останньої наукової новизни.

4. Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», за підписом доктора наук з державного управління, професора, доцента кафедри історії та політичної теорії Оксани БАШТАННИК. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– на рис.7, згідно тексту реферату, представлено дворівневу модель інтеграції України до європейської системи антитерористичної безпеки. Втім, підпис під малюнком свідчить, що то є дворівневу модель інтеграції України до європейської системи антитерористичної безпеки. Автору варто під час захисту чітко пояснити свою позицію щодо цього.

5. Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, за підписом доктора наук з державного управління, доцента, доцент кафедри ортопедичної стоматології Дмитра ТИШКА. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– за розділом 4 реферат автор наводить загальну характеристика діяльності суб'єктів забезпечення антитерористичної безпеки країн-членів Європейського Союзу, яка фактично має довідковий характер, але обіймає аж 3 сторінки. Більш доречним вбачається замість цього тексту розмістити формалізацію якось положення наукової новизни.

6. Національний аерокосмічний університет «Харківський авіаційний інститут», за підписом доктора наук з державного управління, професора, Заслуженого працівника освіти України, проректора з наукової роботи Світлани ДОМБРОВСЬКОЇ. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– безумовно, центральною позицією роботи є авторський комплексний міжнародно-правовий механізм державного управління антитерористичною безпекою в умовах євроінтеграційних процесів, який дійсно є вагомим науковим результатом дисертанта. Втім, опис цього механізму є замалим.

7. Університет Григорія Сковороди в Переяславі, за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри публічного управління та адміністрування Оксани ПАРХОМЕНКО-КУЦЕВІЛ. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– в назву дисертаційної роботи винесено поняття «антитерористична безпека», яке потребує змістовного авторського тлумачення в рефераті як одна з основних категорій понятійного апарату дисертації.

У дискусії взяли участь члени спеціалізованої вченої ради:

1. Ольга РУДЕНКО, д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності більш детального відображення в рефераті європейських імперативів трансформації державного управління.

2. Ірина СУПРУНОВА, д.н.д.у. (25.00.05). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності окреслення місця антитерористичної безпеки в системі національної безпеки.

3. Тетяна БАРАНОВСЬКА, д.н.д.у. (25.00.05). Оцінка позитивна, без зауважень.

4. Тихон ЯРОВОЙ, д.н.д.у. (25.00.05). Оцінка позитивна, без зауважень.

5. Наталія ОРЛОВА, д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, без зауважень.

6. Надія ДАЦІЙ, д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності в конкретизації інструментів, етапності впровадження деяких індикаторів оцінки, ефективності їх реалізації в українських реаліях.

7. Іван ДРАГАН, д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, без зауважень.

8. Світлана СВІРКО, д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо змістовного перевантаження реферату.

При проведенні таємного голосування виявилось, що із 12 членів докторської ради, які взяли участь у голосуванні (з них 8 докторів наук за профілем дисертації), проголосували:

«За» – 12 членів докторської ради,

«Проти» – немає членів докторської ради,

недійсних бюлетенів немає.

ВИСНОВОК

спеціалізованої вченої ради Д 14.052.03 в Державному університеті «Житомирська політехніка» щодо дисертації Кучменка Віталія Олександровича на тему: «Євроінтеграційні імперативи трансформації державного управління антитерористичною безпекою України», представленої на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку

На підставі прилюдного захисту й аналізу дисертаційної роботи Кучменка Віталія Олександровича на тему: «Євроінтеграційні імперативи трансформації державного управління антитерористичною безпекою України», відгуків офіційних опонентів: доктора наук з державного управління, професора Кравчука Олега Вікторовича; доктора наук з державного управління Малишева Костянтина Вікторовича; доктора наук з державного управління, професора Помази-Пономаренко Аліни Леонідівни спеціалізована вчена рада

УХВАЛИЛА:

Дисертація Кучменка Віталія Олександровича на тему: «Євроінтеграційні імперативи трансформації державного управління антитерористичною безпекою України» є актуальним науковим дослідженням, що містить раніше незахищені наукові положення й отримані автором нові науково обґрунтовані результати, які в сукупності розв'язують важливу наукову проблему – обґрунтування теоретичних, методологічних та організаційних положень, а також розробка практичних рекомендацій щодо трансформації державного управління антитерористичною безпекою України відповідно до євроінтеграційних імперативів, що має істотне значення для галузі науки «Державне управління».

Дисертаційна робота є самостійною завершеною науковою роботою здобувачки. Обраний напрям дослідження виконувався в рамках планів науково-дослідних робіт Державного університету «Житомирська політехніка» за темами: «Забезпечення економічної безпеки територіальних виробничих комплексів» (номер державної реєстрації 0120U103443); «Інноваційні механізми публічного управління та адміністрування» (номер державної реєстрації 0121U111051); «Розвиток методології та інструментів судової економічної експертизи для оцінки економічних збитків» (номер державної реєстрації 0125U001630); «Розробка інструментів державного фінансового аудиту та державного експортного контролю» (номер державної реєстрації 0125U002795).

Найсуттєвіші наукові результати, які одержав здобувач особисто:
вперше:

- систематизовано та кластеризовано сучасні теорії тероризму за п'ятьма основними вимірами (філософсько-етичним, соціально-культурним, психологічним, політологічним і комунікативним) із застосуванням принципів інтердисциплінарності, дуальності тероризму й контртероризму, контекстуальної релевантності, що дозволило створити комплексну пояснювальну модель тероризму як динамічного суспільного феномену;

- розроблено комплексний міжнародно-правовий механізм державного управління антитерористичною безпекою в умовах інтеграції України до європейського безпекового простору, який ґрунтується на ключових напрямках міжнародної співпраці з інституціями протидії тероризму та фінансуванню тероризму, а також на взаємодії з правоохоронними, розвідувальними, військовими та фінансовими суб'єктами протидії тероризму країн-членів ЄС та включає: вихідні положення (об'єкт, предмет, мету та завдання); об'єктні характеристики взаємодії та суб'єктний склад; напрями розвитку з Євроюстом (розроблено правові, організаційні, інформаційні та процесуальні положення) та Європол (обґрунтовано необхідність утворення центру взаємодії з Європол та встановлення правових, організаційних і безпекових аспектів співпраці);

- обґрунтовано багатоваріативний підхід до реалізації напрямів трансформації державного управління антитерористичною безпекою України в умовах євроінтеграційних процесів, що ґрунтується на вивченні зарубіжного досвіду країн-членів ЄС та передбачає виокремлення таких основних напрямів безпекової діяльності: розвідувальної (реалізується службами внутрішньої та зовнішньої розвідки); слідчої, оперативної, штурмової діяльності (реалізується правоохоронними та військовими організаціями, що функціонують в умовах одноособового або подвійного підпорядкування Міністерству внутрішніх справ України та Міністерству оборони України); протидії фінансуванню тероризму (реалізується спеціальними органами, наділеними поліцейськими, військовими та адміністративними повноваженнями);

удосконалено:

- типологію тероризму, що охоплює такі класифікаційні ознаки: 1) за критерієм суб'єкта терористичної діяльності – державний та антидержавний; 2) за критерієм мотивації – політичний і неpolітичний; 3) за тактикою злочинця – регресивний, оборонний і наступальний; 4) за програмними цілями терористичних організацій – прямий каузальний, непрямий каузальний і пропагандистський; 5) за територіальним поділом – внутрішньодержавний, міжнародний і сепаратистський; 6) за напрямом терористичної дії – екологічний, кібертероризм, псевдопартійний, міський

партизанський, небулярний (фанатичний), мафіозний, хаотичний, організована злочинність і релігійний; 7) за методами протидії – політичний, військовий, варіативний; 8) з точки зору об'єкта нападу – вибіркового і систематичного; 9) за ознакою здійснення – політичний, кримінальний, психологічний, військовий.

- модель нормативно-правового узгодження відсутності конституційного закріплення «антитерористичного режиму» шляхом формування спеціального правового механізму для забезпечення легітимності застосування спеціальних заходів протидії тероризму без запровадження воєнного стану та відповідність міжнародним стандартам у сфері захисту прав людини. Зазначену модель обґрунтовано на основі тривимірного аналізу імплементації Директиви (ЄС) 2017/541 про боротьбу з тероризмом крізь призму законодавчого, інституційного та техніко-правового вимірів, що дозволило виявити критичні прогалини у правовому регулюванні, зокрема у частині визначення публічного підбурювання до тероризму, вербування, здійснення поїздок з терористичною метою;

- комплексну методологію державного управління антитерористичною безпекою в умовах євроінтеграції, яка на відміну від існуючих підходів системно поєднує класичні методи державного управління з євроінтеграційними вимогами та передбачає функціональну диференціацію суб'єктів реалізації за дев'ятьма напрямками. Запропоновано інтегровану модель методологічних підходів, що охоплює системний, інституційний, процесний, ситуаційний, євроінтеграційний та ризик-орієнтований підходи у їх взаємодії та взаємодоповненні, що дозволяє забезпечити адаптацію національної системи антитерористичної безпеки до стандартів ЄС при збереженні її ефективності у протидії специфічним загрозам в умовах гібридної війни;

- модель реформування системи координації антитерористичної діяльності через трансформацію Антитерористичного центру при СБУ з вертикально-ієрархічної структури радянського типу в горизонтальну міжвідомчу платформу за аналогією з європейським комітетом COSI або механізмом IPCR, що дозволить підвищити оперативність та ефективність реагування на гібридні загрози через децентралізацію повноважень та посилення ролі експертно-аналітичної складової;

набули подальшого розвитку:

- обґрунтування, що сучасна архітектура кризового реагування ЄС, сформована в процесі еволюції від Маастрихтського до Лісабонського договорів, базується на трирівневій системі управління (стратегічному, оперативному, технічному рівнях) й забезпечує ефективну вертикальну та горизонтальну координацію дій суб'єктів безпекової політики, а ключовим інструментом її адаптивності визначено механізм Інтегрованого політичного реагування на кризи

(IPCR), який дозволяє оперативно мобілізувати інституційні, політичні та ресурсні можливості Спільної політики безпеки та оборони ЄС;

- ідентифікація напрямів становлення та розвитку наукового знання у сфері антитерористичної безпеки, що ґрунтується на застосуванні бібліометричного аналізу досліджень з питань протидії тероризму, у результаті чого встановлено: 1) широкий спектр дослідницьких напрямів вивчення тероризму, які охоплюють різні предметні галузі та наукові дисципліни; 2) лідерські позиції США та Великої Британії у дослідженнях проблематики тероризму, що зумовлено наявністю активних наукових центрів і провідних університетів, які спеціалізуються на цій тематиці; 3) ключову роль мультидисциплінарного підходу та міжнародного наукового співробітництва у забезпеченні ефективної протидії тероризму та розробці комплексних стратегій реагування на відповідні загрози;

- напрями трансформації національної системи антитерористичної безпеки в умовах еволюції загроз – від локального екстремізму до повномасштабного державного тероризму РФ, що дозволило аргументувати необхідність концептуального переходу від традиційної правоохоронної моделі до інтегрованої системи національної оборони, зорієнтованої на комплексну протидію гібридним загрозам. Виявлено критичні дисфункції міжвідомчої координації, зумовлені фрагментарністю інформаційних ресурсів та відсутністю єдиної автоматизованої платформи обміну даними між СБУ, МВС та іншими суб'єктами сектору безпеки і оборони, що створює інформаційні прогалини та суттєво обмежує можливості оперативного реагування;

- обґрунтування, що ефективність нової безпекової архітектури ЄС, яка відображає фундаментальний перехід від об'єкто-орієнтованого захисту до комплексної концепції системної стійкості та нормативно закріплена у Стратегії Союзу безпеки на 2020–2025 рр. – забезпечується законодавчою синергією Директиви (ЄС) 2022/2557 про стійкість критичних суб'єктів, Директиви (ЄС) 2022/2555 про кібербезпеку та Регламенту (ЄС) 2022/2065 про цифрові послуги, базується на автоматичній кроссекторальній взаємодії та функціонуванні транскордонних механізмів реагування, зокрема EU-CyCLONe, тоді як для України імплементація відповідних європейських стандартів, започаткована прийняттям Закону України № 1882-IX, у поєднанні з унікальним національним досвідом тривірного фізичного захисту енергетичної інфраструктури, виступає стратегічною основою формування сучасної системи оборони та повоєнного відновлення відповідно до принципу «відбудувати краще»;

- правова оцінка кримінальних кодексів країн-членів ЄС (Іспанія, Італія, Франція, Німеччина), що дало змогу виокремити їх спільні (криміналізація злочинів, які пов'язані із тероризмом, при чому покаранню підлягають злочини,

які власне пов'язанні із діяльністю терористичних організацій та здійсненням терористичних актів, так і злочинів які скоєнні для їх забезпечення, зокрема фінансування, сприяння, підбурювання) та відмінні риси: 1) у кримінальному законодавстві Франції тероризм визначається як кваліфікуюча ознака, відповідно до якої будь-який злочин визнається терористичним, якщо його метою є залякування населення, держави або окремої особи; 2) Кримінальним кодексом Італії передбачено спеціальну обтяжуючу обставину для загальнокримінальних злочинів (поряд із наявністю самостійних терористичних складів), відповідно до якої вчинення злочину з терористичною метою зумовлює підвищення санкції до 50 %; 3) кримінальне законодавство Іспанії характеризується найбільш суворими санкціями за терористичні злочини, а також криміналізацією таких діянь, як публічне вихваляння тероризму та приниження гідності його жертв. Зазначені підходи свідчать про різноманітність моделей кримінально-правового реагування на терористичні загрози в ЄС, що створює підґрунтя для гнучкої та поетапної адаптації української системи антитерористичної безпеки з урахуванням національних особливостей і євроінтеграційних зобов'язань.

Оцінка достовірності та наукової новизни дослідження. Наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження є теоретично обґрунтованими і достовірними. Достовірність одержаних наукових результатів дисертації визначається ґрунтовним критичним аналізом вітчизняних і зарубіжних літературних джерел, які за змістом є близькими до вирішуваної наукової проблеми, значним спектром залучених до наукового аналізу даних державної статистичної звітності, звітних даних.

Зокрема, інформаційну базу дослідження становлять нормативно-правові акти України, ЄС, Європейського парламенту та країн – членів ЄС (Німеччини, Франції, Італії, Іспанії), що регулюють питання запобігання та протидії тероризму; наукові праці вітчизняних та іноземних вчених; результати особистих спостережень автора.

Обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій дисертаційної роботи забезпечується застосуванням загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, системного та комплексного підходу до розв'язання поставленого завдання, підтверджується апробацією теоретичних і методичних положень на міжнародних науково-практичних конференціях, а також впровадженням результатів у практичну діяльність.

Значення одержаних наукових результатів для теорії і практики полягає в тому, що розроблені й обґрунтовані в дисертації положення доведені до рівня конкретних пропозицій і мають форму, придатну для запровадження у практику державного управління. Основні положення та пропозиції дослідження впроваджені у діяльності: Бюро економічної безпеки

України (акт впровадження від 03.07.2025 р.), Управлінням інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Житомирської обласної військової адміністрації (довідка про впровадження №410/02-07 від 23.07.2025 р.), Департаментом кіберполіції відділу протидії кіберзлочинам в Житомирській області (довідка про впровадження №38/108-2025 від 08.08.2025 р.), Житомирським районним управлінням поліції №1 Головного управління Національної поліції в Житомирській області (довідка про впровадження №б/н від 29.07.2025 р.), Управлінням Служби безпеки України в Житомирській області (довідка про впровадження №б/н від 12.08.2025 р.).

Окремі теоретичні й практичні положення впроваджені в освітній процес Державного університету «Житомирська політехніка» (довідка № 44-18.00/262 від 25.02.2025 р.).

Спеціалізована вчена рада рекомендує використовувати результати і висновки дисертаційного дослідження в діяльності:

- суб'єктів виконавчої та законодавчої влади при розробці та вдосконаленні механізмів трансформації державного управління антитерористичною безпекою в умовах євроінтеграційних процесів; у законотворчому процесі при вдосконаленні чинного законодавства України, що спрямовано на удосконалення системи державного управління;
- науково-дослідних установ та організацій для продовження досліджень у визначених напрямках;
- закладів вищої освіти, зокрема в навчальному процесі за освітніми програмами за спеціальностями «Публічне управління та адміністрування», «Національна безпека» та підвищення кваліфікації державних службовців, при підготовці підручників і навчально-методичних посібників.

Спеціалізована вчена рада вважає, що дисертація Кучменка Віталія Олександровича на підставі прилюдного захисту докторської дисертації «Євроінтеграційні імперативи трансформації державного управління антитерористичною безпекою України» є самостійним і завершеним науковим дослідженням, яке в сукупності вирішує важливу наукову проблему – обґрунтування теоретичних, методологічних та організаційних положень, а також розробки практичних рекомендації щодо трансформації державного управління антитерористичною безпекою в умовах євроінтеграційних процесів, що має істотне значення для галузі науки «Державне управління», відповідає вимогам «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів від 17.11.2021 №1197, а її автор заслуговує на присудження наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку.

На підставі результатів таємного голосування та прийнятого висновку докторська рада присуджує Кучменку Віталію Олександровичу науковий ступінь доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку.

Головуючий на засіданні
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук
Д 14.052.03

Світлана СВІРКО

Т.в.о. вченого секретаря
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук
Д 14.052.03

Валентина КСЕНДЗУК